

at lodsse, skulle betale Lodspenge eller virkelig tage Lods. Det er jo ikke blevet dem tilladt at give sig af med at lodsse. Der tales jo her i det sidste Nummer alene om Bugsering, og derfor forekommer det mig, at Sundtoldtraktaten nok kan fortolkes paa den Maade, at man ikke behøver at give dem Ret til at lodsse. Som alt antydet er den ærede Ministers Forslag mindre heldigt for Lodsjerne end Sundtoldtraktaten, og det forekommer mig i hvert Fald mindre rigtigt, at man i denne Lov indfører en Bestemmelse, som yderligere maa indskrænke deres Rettigheder, end alt traktatmæssig er flet. Der er et Moment til, som i saa Henseende synes mig bør komme i en ikke ringe Betragtning. Svad enten Traktaten er heldig for os eller ikke, hvad enten vi ønske at give begge Bestemmelserne en indskrænkende eller en ubvidende Fortolkning, er det sikkert, at vi ikke uden Videre bør anvende denne Bestemmelse paa andre Farvande, hvor vi ere Herrer over Forholdene og kunne sige, hvorledes vi ville have det. En saadan Bestemmelse, som vi ikke synes om, hvorfor skulle vi gjennemføre den paa alle andre Farvande, hvor det vil være til den allerførste Gene og Skade for Lodsjerne. Det forekommer mig altsaa væsentligt at tale imod Ministerens Forslag, at vi berøved indføre en Bestemmelse, der maa siges at være mindre heldig for de Forhold, hvor den ikke nødvendigvis hører hjemme, medens Udvalgets Forslag med Hensyn til Bøtterne og Sundet lader det staa frit, og siger saa klart, som Udvalget nu har kunnet det, hvorledes der skal forholde sig paa alle andre Steder.

Marineministeren (Haffner): Det ærede Udvalg foreslaar under Nr. 10 til § 33, at Betalingen skal være ens for Dampskibe og for Seilskibe, medens Lovforslaget gaar ud paa at sætte Betalingen for Dampskibe til $\frac{4}{5}$ af den Lagt, der bliver sat for Seilskibe. Det vil ses af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, ligesom det ogsaa er blevet udtalt af den ærede Ordfører, at Ministeriet, der ved et affatte Lovforslaget væsentligt har støttet sig til den nedsatte Lodskommissionens Udtalelser, har havt Betænkelse ved at gaa saa vidt i Nedsættelsen, som Kommissionen foreslog, nemlig til $\frac{2}{3}$ af Laxten. Naar Udvalget har troet det tilraadeligt at sætte Laxten ens for Dampskibe og Seilskibe, har jeg, efter hvad der senere er blevet oplyst for mig, ikke nogen Betænkelse ved at slutte mig dertil, især naar Paragrafens 2de Stykke faar den Tilseining, som er foreslaaet under Nr. 11, hvorved Marineministeriet bliver sat i Stand til at give Moderation for de Dampskibe, som ere i regelmæssig Fart. — Det næste Ændringsforslag, som er stillet, er det under Nr. 12, som angaar Bestemmelserne om Bugserdampskibenes Rettigheder. Det blev allerede ved Lovforslagets første Behandling fremhævet, at det er overordentlig vanskeligt her at

give en Bestemmelse, som kunde være udtømmende og let forstaaelig, Noget, som jeg indrømmede, og jeg tilføiede, at det først havde været efter længere Overveielse, at man var kommen til den Redaktion, som findes i Lovforslaget, uden at man dog derved søgte sig fuldstændig tilfredsstillet. Det ærede Udvalg foreslaar nu at lade Sætningen i det 5te Stykke, 3die Linie: „for saa vidt dette ikke tjener som Lods for det flæbte Skib“ udgaa, og saa til Slutningen af Paragrafen føie et 5te Stykke, hvor der gives en nærmere Forklaring af, under hvilke Forhold Skibe, der lade sig flæbe af et Bugserdampskib, ere forpligtede til at betale Lodspenge. Ved Forhandling med Udvalget kom jeg til det Resultat, at denne Redaktion af Paragrafen maatte anses for at være heldigere end den Redaktion, der findes i Lovforslaget, og jeg slutter mig saaledes til den af Udvalget foreslaaede Ændring; men ved nærmere Overveielse af Sagen er jeg dog kommen til det Resultat, at det kunde være heldigere at affatte Paragrafen paa den Maade, som af mig er foreslaaet i mit Ændringsforslag til denne Paragraf. Den ærede Ordfører for Udvalget, hvis Betragtninger af dette Forhold, nemlig Rettighederne og Forpligtelserne for Bugserdampskibe, jeg fuldstændig kan dele, mente, at det var vigtigt her at komme med nogen som helst Fortolkning af de bestaaende Love, Overenskomster eller Traktater. Han mente, at man burde i det Høieste kun gaa til at henvise, saaledes som det er flet i Ændringsforslaget, til traktatmæssige Overenskomster. Naar den ærede Ordfører anser det for at være rigtigt at henvise til traktatmæssige Overenskomster her i Paragrafen, troede jeg ogsaa, at han let maatte kunne komme til at slutte sig til Ændringsforslaget, saaledes som det er stillet af mig, idet det jo ikke gaar ud paa Andet, end at der i Lovens Text bliver optaget Ordene i Traktaten om Drefundstølbens Afløsning. Det ærede Udvalg foreslaar, at man skal henvise til denne Traktat, og jeg mener, at man skal tage de Ord, som finde Anvendelse her, op fra Traktaten i Lovforslaget. Jeg kan ikke se, at det gjør nogen stor Forskjel. Naar der bliver Spørgsmaal om at skulle anvende de Bestemmelser, som staa i Udvalgets Ændringsforslag, er man jo nødsaget til at tage Traktaten om Drefundstølbens Afløsning for sig og saa komme netop de Ord, som af mig ere bragte ind i mit Ændringsforslag, til Anvendelse. Den ærede Ordfører mente, at man gjorde Uret mod Lodsjerne ved at give en saadan traktatmæssig Overenskomst Ubvidelse til Farvande, hvor den hidtil intet havde havt at betyde. Det tror jeg ikke behøver at blive en Følge af det Ændringsforslag, som jeg har stillet. Jeg tror, at Lodsbestyrrelserne ville kunne gjøre Lodsjernenes Ret gjældende ligeoverfor Bugserdampskibene i de nævnte Farvande, hvor de mest finde Anvendelse, lige saa godt efter den Redaktion, som er foreslaaet af mig i Ændringsforslaget, som